

Sagsøgerens påstande

— Principalt:

Annulatio af Kommissionens beslutning K(2010) 4255 endelig af 29. juni 2010 om anvendelse af finansielle korrektioner på den del af udviklingssektionen i EUGFL, der vedrører det operationelle program CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Nationalt program, Målsætning 1) i forhold til foranstaltningen til »Investeringer i landbrugsbedrifter«, som er nedbragt til 16 411 829,46 EUR på foranledning af EUGFL — Orientering om udgifter finansieret i henhold til Kommissionens beslutning K(2000) 2878 af 30. oktober 2000, i forbindelse med programhjælp CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Nationalt program, Målsætning 1).

— Subsidiært:

1) Annulatio af Kommissionens beslutning K(2010) 4255 endelig af 29. juni 2010 i det omfang, hvori den vedrører fællesskabsfinansiering af Den Portugisiske Republiks omkostninger i forbindelse med godkendte ansøgninger fra den 28. oktober 2003 til november 2006, som beløber sig til 194 347 574,29 EUR.

2) Annulatio af Kommissionens beslutning K(2010) 4255 endelig af 29. juni 2010 i det omfang, hvori den vedrører fællesskabsfinansiering af Den Portugisiske Republiks omkostninger i forbindelse med ansøgninger om »investeringer i landbrugsbedrifter« forbundet med unge landbrugeres etablering, som beløber sig til 94 621 812,06 EUR.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren påberåber sig følgende søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 250 TEUF og manglende kompetence.
- Tilsidesættelse af artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 ⁽¹⁾.
- Tilbagevirkende kraft af artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 ⁽²⁾.
- Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 445/2002 af 26. februar 2002 ⁽³⁾.
- Tilsidesættelse af artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001 ⁽⁴⁾.
- Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1257/99.

g) Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

h) Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt fejl ved beregningen af den økonomiske virkning af tilsidesættelsen af fællesskabsnormer.

i) Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17.5.1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160, s. 80).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 445/2002 af 26.2.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EFT L 74, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2.3.2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner (EFT L 63, s. 21).

Appel iværksat den 25. august 2010 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 15. juni 2010 i sag F-35/08

(Sag T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og I. Chatzigiannis)

Den anden part i appelsagen: Dimitrios Pachtitis (Athen, Grækenland) støttet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Appellantens påstande

— Dom afsagt af Personaleretten den 15. juni 2010 i sag F-35/08, Pachtitis mod Kommissionen ophæves.

— Sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på behandling af de øvrige anbringender.

— Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger i appelsagen og i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af den dom, som Personaleretten afsagde den 15. juni 2010 i sag F-35/08, Pachitis mod Kommissionen, hvorved den annullerede Den Europæiske Unions Personaleudvælgelseskontors afgørelser af henholdsvis 31. maj 2007 og 6. december 2007 om at udelukke Dimitrios Pachitis fra listen over de 110 ansøgere, der havde opnået den højeste karakter ved adgangsprøverne til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06, og pålagde Kommissionen at afholde sine egne sagsomkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i første instans.

Til støtte for appellen har Kommissionen fremsat følgende anbringender:

- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 1, 5 og 7 i bilag III til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.
- Der foreligger en tilsidesættelse af fællesskabsretten og navnlig af artikel 2 i afgørelse 2002/620/EF⁽¹⁾ og af artikel 1 i afgørelse 2002/621/EF⁽²⁾ om oprettelse af EPSO.
- Der foreligger en tilsidesættelse af pligten til at begrunde afgørelser.

⁽¹⁾ 2002/620/EF: Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs, Regionsudvalgets og Ombudsmandens afgørelse af 25.7.2002 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor — Erklæring fra Europa-Parlamentets Præsidium (EFT L 197, s. 53).

⁽²⁾ 2002/621/EF: Afgørelse truffet af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens generalsekretærer, Domstolens justitssekretær, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets generalsekretærer og Ombudsmandens repræsentant af 25.7.2002 om organisation og drift af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EFT L 197, s. 56).

Sag anlagt den 3. september 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-367/10)

(2010/C 301/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Athen, Grækenland), Chrisderic (St Cyprien, Frankrig), André Sébastien Fortasier (Grau D'Agde, Frankrig) (ved lawyers V. Akritidis og E. Petritsi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annulation af Kommissionens forordning (EU) nr. 498/2010 af 9. juni 2010 om forbud mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører fransk eller græsk flag eller er registreret i Frankrig eller Grækenland⁽¹⁾.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål gjort følgende anbringender gældende:

Sagsøgerne påstår for det første, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med principperne om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, jf. artikel 18 TEUF, der forbyder al forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og artikel 40, stk. 2, TEUF, som forbyder forskelsbehandling af producenter eller forbrugere inden for landbrugssektoren, og også i strid med EU-rettens almindelige princip, jf. artikel 21, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sagsøgerne anfører i denne henseende, at Kommissionen har foretaget forskelsbehandling på to områder. Den har for det første forbudt Grækenland, Frankrig og Spanien yderligere fiskerivirksomhed⁽²⁾ før udgangen af fangstperioden, selv om Grækenland havde opbrugt sin kvote i langt mindre omfang end Spanien. Selv om Kommissionen havde meddelt alle tre EU-medlemsstater, at fiskerivirksomheden ville blive indstillet, offentliggjorde den for det andet to forskellige bindende forordninger om indstilling af virksomheden, en for Grækenland og Frankrig og en anden for Spanien, der reelt tillod den spanske flåde at fortsætte fiskeriet indtil udgangen af fangstperioden. Sagsøgerne hævder, at der ikke dem bekendt foreligger nogen objektive grunde, der begrundet en sådan forskelsbehandling.

Sagsøgerne gør for det andet gældende, at Kommissionen har tilsidesat det almindelige princip om proportionalitet, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, TEUF og i protokol nr. 2, der er bilagt traktaten, og anerkendt i fast retspraksis som en højere retsregel til beskyttelse af private. Sagsøgerne er af den opfattelse, at Kommissionen kunne have vedtaget mere forholdsrette foranstaltninger for at sikre, at EU-medlemsstaterne overholdt ordningen i forordning (EF) nr. 1224/2009⁽³⁾, og forbudt fiskeri af levende almindelig tun, så snart de nationale kvoter havde nået et mere kritisk niveau, tæt på 100 %. Den kunne også have forbudt sådan virksomhed på samme tidspunkt for alle de pågældende EU-medlemsstater.